

इति भाषा । (अर्जुनतम् । यथा,
“उत्तानप्राणिहस्यनिवेशत्
प्रफुल्लशीर्मवाङ्गमध्ये” ।
इति कुमारे ॥ ४५ ॥ तथा, याज्ञवल्क्यः ।
“पिंडपाचं तदुत्तानं ज्ञात्वा विप्रान् विसर्व्येत्” ।
“उत्तानं लेपणग्न्युपर्वेकावगाहने ।
(वरेकाख्यापनैः खेह्यानैर्गमीरमाचरेत्” ॥
इति चिकित्यास्थाने द्विविंशोऽथाये वामटेनोक्तं ।
“उत्तानस्य प्रसुपस्य कांस्यं वा ताम्भाजनम् ।
नाभौ निधाय धाराम् श्रीतदाहनिवारणम्” ।
इति हारीते चिकित्यितस्थाने द्वितीयोऽथायः ॥
उत्तानमः, एु, (उत् + तन + रुल् ।) उच्चाटारणम् ।
इति रुक्मिणी ॥ (उच्चाटाश्वेत्युपर्वेष उत्तः ॥)
उत्तानपत्रकः, एु, (उत्तानं अर्जुनसुखं पञ्चं यस्य ।
बङ्गदीक्षार्थे कन् ।) रक्तैरेण्डवक्तः । इति राज-
निधराधः ॥
उत्तानपादः, एु, (उत्तानः उत्तरः पादः पदं यस्य ।)
राजविशेषः । स तु स्वायम्भवमनुपत्तः । इति
पुराणम् । (यथा, विष्णुपुराणे १।१३ ॥
“प्रियवतोनानपादौ मनोः स्वायम्भवस्य तु ।
द्वौ पुत्रौ सुमहावीर्यैर्धर्मज्ञौ कथितौ तव” ॥)
उत्तानपादाङ्गः, एु, (उत्तानपादात् जायते यः । उत्तान-
पाद + जन् + ड ।) उत्तानपादाराजपुत्रः । तत्प-
र्याद्यः । ऋतीरथः २ यहाधारः ३ घुवः ४ । इति
हारावली ॥ (उत्तमः । यथा, विष्णुपुराणे १।१५ ॥
“तयोरुत्तानपादस्य सुखासुक्तमः सुतः ।
आभीष्यायामभूद्भूत्वात् ! पितुरवत्तन्त्रस्थमः” ॥२॥
सुनीतिर्नाम या राज्ञस्तथामूर्च्छिह्वी द्विज !
स नातिप्रीतिमानस्तस्यां तस्यासाम्भूद्भूवः सुतः ॥३॥)
उत्तानशृङ्खः, चि, (उत्तानः श्रेते । श्रीङ्ग शृङ्खने पार्श्वा-
दिव्यपूर्संख्यानमिति अच् ।) अवन्तस्तिशुः । तत्प-
र्याद्यः । डिम्मा २ स्तनपा ३ स्तनन्धवी ४ । इत्य-
महः ॥ उत्तानसुतः ॥
उत्तापः, एु, (उत् + तप + घञ् ।) तेजः । उद्धा ।
सन्तापः ॥ (यथा, इतोपदेशः ।
“प्रत्यहं सर्विस्त्रीनामुत्तापः प्रथमः किल” ॥)
उत्तारः, चि, (उत् + त + घञ् ।) महान् । तत्पर्याद्यः ।
उदीर्णः २ उद्धटः ३ उदारः ४ उत्तमः ५ । इति
जटाधरः ॥ (यथा प्रवैष्ठवचनोदये ।
“संसारसारगोरोत्तरतरसिः” ।) वरमनम् । इति
प्रायस्तित्तिवेकादधः ॥
उत्तारी, [न] चि, (उत् + त + शिन् ।) चपलः
इति भृहिप्रयोगः ॥
उत्ताळः, चि, (उत् + तल् + घञ् ।) उत्कटः । श्रेष्ठः
विकरालः । चूवङ्गमः । इति वेदिनी ॥
(“लकडुत्तालवेतालालवाद्यं विवेश तत् ।
अप्यानं ज्ञायारजनेद्विवासमभवनोपमम्” ॥
इति कथातरित्वागरे २५ । ३।६ ॥
“अन्योन्यप्रतिशातस्तद्वाच्यनक्त्वोलकोलाहने ।
उत्तालाल्लहमेगमीरपयसः प्रग्याः भृत्याङ्गमाः” ।
इति उत्तरचित्तित । श्य अङ्ग । त्वंहितः । इति
द्वेषजन्मः ॥

उत्तीर्णं, चि, (उत् + त + क्त ।) सुक्तम् । पारशगतम् ।
“तुलोत्तीर्णस्यापि प्रकटितहताशेषतमसो
रवेत्तालक्तेत्रो न विभवति कन्तां गतवतः” ।
इति पद्यसंग्रहे १६ ॥
उत्तङ्गः, चि, (उत् अतिशयेन तुङ्गः ।) उत्तः । इति
जटाधरः ॥
“उत्तङ्गशैलशिखरस्थितपादयाना
काकः चाग्रोऽपि पलमालभते सपद्धः” ।
इति उद्धटः । उत्तरः । “यीनोत्तङ्गप्योथरेति
सुमुखाम्भेति सम्भाविति” । इति भट्टहिंदि
१।७२ ॥
उत्तुष्वः, एु, (उद्गतस्तुष्वो धान्यत्वक् यस्मात् ।)
भृष्टधान्यम् । तत्पर्याद्यः । खातिकः २ लाजः ३ ।
इति हारावली । खइ इति भाषा ॥
उत्तेजना, खो, (उत् + तिज् + शिच् + युच् ।) ग्रे-
रणा । अग्रकरणम् । (तीक्ष्णोकरणम् । यथा,
“आघृणोत्तेजनया मर्णीनाम्” । इति माषे ।)
उत्तेजितं, खी, (उत् + तिज् + शिच् + क्त ।) अश्व-
चतुर्थगतिः । सा च मध्यवेगेन या गतिः । तत्प-
र्याद्यः । देवितम् २ । इति हेमचन्द्रः ॥ प्रेरिते
चि ॥
उत्तेशितं, खी, (उत् + तृ + इत्तच् ।) अश्वपद्ममगतिः ।
तत्पर्याद्यः । उपकरण्ठे २ आस्त्रान्दितकम् ३ । इति
हेमचन्द्रः ॥ (तथा चोक्तः,—
“उत्तेशितौत्तिवेगान्वो न इत्योति न पश्यति” ॥)
उत्तोलनं, खो, (उत् + तुल + ल्युट् ।) अर्जुनयनम् ।
तोजा । इति भाषा ॥
उत्त्वक्तः, चि, (उत् + व्यञ् + श्व ।) परिवक्तः । अर्जु-
निक्षः । विरक्तः ॥
उत्त्वासः, एु, (उत् + चस् + घञ् ।) भयम् । इति
श्वद्वरलावली ॥
उत्त्वानं, खो, (उत् + श्या + ल्युट् ।) सैन्यम् । युद्धम् ।
पौरवम् । एत्तकम् । उदयमः । (यथा रामायणे ५ ।
“मम धर्मार्थं सुत्यानं न कामक्षोधसंचित्तम्” ।)
उद्गमः । (अस्युदयः । यथा रुद्रवंशे । ३।११ ।
“विदर्शयामास विशेषवृष्ट्य-
मिन्दु नवोत्त्वानमिवेन्दुमत्वे” ॥)
हृष्टः । वास्तवनः । अज्ञानम् । चैव । (धनार्जन-
निमित्ता चेष्टा । यथा मनुः ६।२५ ॥)
“धात्यामविभक्तानां वद्यानां भवेत्वह ।
न एत्तमागं विषमं पिता दद्यात् कथच्चन” ॥)
मलोत्तरः । इति हेमचन्द्रः ॥ तक्तम् । तत्तु ख-
मरुडलम् । सैन्यं चिन्ना च । सन्निविष्टः । उपविष्टः ।
इत्यमरभरतौ । गात्रोत्तोलनम् । उठन् इति
भाषा । (यथा श्राकुन्तले २ य अङ्गे । “मेदच्छे-
द्वाशोदर्दलव भवत्वत्यानयोग्यं वषुः” ।) यथा च,
“निश्च खापो दिवोत्त्वानं सन्ध्यायां परिवर्तनम् ।
अन्यत्र पादयोगेऽपि दावशमेव कारचेत्” ॥
इति तिथ्यादित्तम् ॥ (पुनर्जीविनम् । मरणान-
न्तरं पुनर्जीविनलाभः । यथा महाभास्ते ।
“स आपि वरयामास पितुरस्त्यानमालनः” ॥)
उत्त्वानकादशी, खी, (उत्त्वानाय हरे: प्रबोधनाय

या शकादशी । अस्यां भगवान् च्छिरोदश्यामो
नारायणः योगनिर्दाविहाय उत्तिष्ठति ।) का-
र्त्तिकयुक्तेकादशी ॥ अथ विष्णुत्यानम् । तच्च
दिवेषे रेवत्यन्तद्वायां दादश्याम् । रात्रौ रेव-
त्यन्तपादश्योगे तु दिवादतीयमागे रेवतीयुक्त-
पौर्णमास्यन्तान्यतमतिथौ रेवत्यन्तपादश्योगे । तद-
भावे केवलायां दादश्यां सन्ध्यायां विष्णुं संपूज्य ।
अुँ “महेन्द्रहेन्द्रभिन्नमानौ
भवान्त्यधिर्विन्दिवन्दन्त्यायः ।
प्राप्ता तवेयं किल कौमुदाल्या
जाम्बव जाम्बव च लोकनाथ ॥
नेत्रा गता निर्मल रुपं चन्द्रः
श्वरच्छपुष्पाणि च लोकनाथ ।
पृष्ठं ददानीति च पुण्यहेतो-
र्जाम्बव जाम्बव च लोकनाथ” ॥
तत्पत्त्व ।
“उत्तिष्ठोतिष्ठ गोविन्द व्यज निन्द्रां जगत्यते ।
त्वया चोत्थीयमानेन उत्पितं सुवन्त्रयम्” ॥
इति फठेत् । इति द्वात्यतत्तम् ॥
उत्त्वापनं, खी, (उत् + श्या + शिच् + ल्युट् ।) उत्तो-
लनम् । उपस्थितीकरणम् ।
(“किन्नु मे सुक्तां भूयात् भर्तुरुत्त्वापनं न वा” ।
इति महाभास्ते १ । आस्तीकपर्वतिः । ४६।१७ ।)
उत्त्वितं, चि, (उत् + श्या + क्त ।) द्विक्षमत् । प्रोद्यतं ।
उत्पद्मम् । इत्यमरमेदिनीकरौ ॥ (क्षतोत्त्वानम् ।
“अर्जुनित्ता सत्वरसुत्यितायाः” ।
इति कुमारे, ७।६१ । रुद्रवंशे च ७।१० ।
“श्रापान्तो मे सुक्तग्राम्यनादुत्पिते शार्ङ्गपाणौ” ।
इति मेघदूते । ११२ । “न यावदेतावुदपश्य-
दुत्यितौ” । इति माषे । १।१५ ॥)
उत्त्विताङ्गुलिः, एु, (उत्त्विता अङ्गुलयो यच् ।) चपेटः ।
विलुताङ्गुलिकरत्तम् । इति श्वद्वचन्निका । चा-
पड़ । इति भाषा ॥
उत्त्वितः, एु, (उत् + तप + घञ् ।) उत्तिः । उत्त-
पद्मः । इति चिकाहिंद्रेषः ॥
उत्त्वितनं, खी, (उ + पत् + ल्युट् ।) उत्पत्तिः । उत्त-
गमनम् । इति मेदिनी ॥
(“अथोत्तनमन्तं सा पठिला ससखीजना” ।
इति कथासरित्तागरै ॥ विश्वतरङ्गे ॥)
उत्त्विता, [क्त] चि, (उत् + पत् + ल्युट् ।) अर्जु-
नमनश्चौलः । उपरिगमनकार्त्ता इत्यमः ॥
उत्त्वित्याः, चि, (उत् + पत् + ल्युट् ।) उत्तिः । अर्जु-
नीलः । तत्पर्याद्यः । उत्त्विता २ । इत्यमः ॥
(“ससञ्चुरश्वद्वायानामेलानामुत्पत्तियाः” ।
इति रुदुः । ४।४७ । तथा पञ्चतन्त्रे । ५।४१ ।
“मृगपतिरपि कोषात् सञ्चुच्चत्यतिष्ठुः” ॥)
उत्त्वितिः, खी, (उत् + पत् + क्तिन् ।) उत्त्वितम् ।
तत्पर्याद्यः । जनुः २ जननं ३ जन्म ४ जनिः ५
उद्गवः । इत्यमः ॥ उत्त्वितः ॥ संसारः ७ भवः ८
जातिः ९ । इति जटाधरः ॥ प्रभवः १० भावः ११
सम्भवः १२ जनुः १३ । इति श्वद्वरलावली ॥